

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

Torres, Francisco de

Coloniae Agrippinae, 1580

VD16 ZV 18729

Capvt XXII. De loco Euangelij Ioannis, Pasce oues meas, quomodo per
hanc lege[n]detur omnis potestas spiritualis gubernationis
quibuscu[m]que datur, id[que] per Petrum, & de comparatione huius legis

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

ANTON. SADEELEM DEFENSIO. 283
LOCVS III. IOHANNIS 21.

Pasce oues meas.

SOPHISMA TVRRIANI.

Hæc est vis articuli, & pronomini τὰ πρόβατα μὲν, ut Christus Petro iusserit pascere quascunq; oues suas, id est, Ecclesiam Catholicam. Quare consequens est, ut si quæ sint, quæ ad Petri curam pascendi non pertinent, nec oues illæ quidem Christi sint. Itaque duces gregis confessionis Augustanæ, & Antuerpiensis, & Helvetiæ, & similitum, non pertinent ad oues Christi, quandoquidē pasci nolunt à Petro; ac proinde extra Ecclesiam sunt.

SOLVTIO SOPHISMATIS SUPERIORIS.
CAPVT XXII.

De loco Euangelij Ioannis, Pasce oues meas, quomodo per hanc legē detur omnis potestas spiritualis gubernationis quibuscunq; datur, idq; per Petrum, & de comparatione huius legis cum lege coniugali diuina, & de alio loco Ioannis, sicut misit me pater &c. & quomodo secundū præscriptionem Tertulliani probari debeat Petri primatus, & quod argumentum maximum, & grauißimum testimonium sit non esse Ecclesias Lutheranorum apostolicas, & de loco Ioannis, Erit vnus ouile, & vnus pastor; quomodo Cyprianus de vno grege Ecclesiæ Catholicæ, & de vno eius pastore successore Petri acceperit.

QUoniam post lapsum confirmandus esset Petrus, ne vel ipse, vel reliqui apostoli de ipsius ministerio, & apostolico munere dubitarent, eo factum est, ut trinæ abnegationi trina Petri confessio fuerit opposita cū trina quæque muneris apostolici cōfirmatiōe. Itaq; verbo pascēdi Christus apud Ioannē in illo loco significauit, quicquid in docēda Ecclesia Petrus tanq̄ apostolus præstare debuit. Nā tametsi oēs Ecclesiæ ministri oues Christi pascunt, i. Pet. c. 5. lōge tamē excellentiore modo apostoli dicuntur Ecclesiā pascisse. Christus igitur iubet Petro pascere oues suas.

N n 2

„suas, id est fungi apostolico munere, licet eius se indignū
 „foeda illa abnegatione reddidisset. *Et paulo post*, Ex qui-
 „bus, *inquit*, efficitur, nihil hic eximium collatum fuisse
 „in Petru m, quod ceteris quoq; Apostolis nō conueniret.
 „*Et citatis pluribus locis scripturæ de munere pascendi ad omnes*
 „*Apostolos pertinente, quasi hoc negaretur, aut de hoc controuersia*
 „*esset, subiungit*, Ex quibus perspicuum est, omnes aposto-
 „los pascisse gregem Christi, & ad eos omnes præceptum
 „de pascendis Christi ouibus pertinere. atq; id non tantū
 „doctissimi mi quiq; veteres tradiderunt, sed etiam hunc Io-
 „annis locum ad omnes Ecclesiæ pastores accommodaue-
 „runt. *Non de hoc disceptatio nobis vobiscum est*, Antoni, *vt*
 „*hoc præceptum, Pasce oues meas, ad alias etiā pastores pertineat,*
 „*quod tu, cū minimè opus esset, plurib. testimonijs probare voluisti,*
 „*vt aliquid cōtra nos dicere videreris. Immo beatus Basilius, qui de*

Quomodo
 per eam le-
 gem spiritu-
 alem Pasce
 oues, non so-
 lum Petrus
 pastor om-
 nium ouiu
 Christi con-
 stitutus est,
 sed alijs et-
 iam pastori-
 bus data est
 æqualis po-
 tentia, quate-
 nus pastores
 sunt.
 Quæ perti-
 neant ad ra-
 tionē pasto-
 ris auctore
 Basilio, in
 quibus oēs
 sunt æque
 pastores, li-
 cet nō om-
 nes sint e-
 iusdem gra-
 dus.

sit, vt ex testimonijs eius à me libro 3. contra Magdeburgenses,
 „*& libro 3. de dogmaticis characteribus verbi Dei recitatis perspi-*
 „*ci potest, per hanc legem, Pasce oues meas, ait in monasticis consti-*
 „*tutionibus c. 22. Christum post se Petrum Ecclesiæ suæ pastorem*
 „*constituisse, cum ei dixit, Pasce oues meas, omnibusq; deinceps pa-*
 „*storibus, & magistris æqualem tribuere potestatem, cuius rei, in-*
 „*quit, signum est, quod omnes similiter atq; ille ligent, & soluant. ve-*
 „*ra hæc sunt. Non enim magis pastor est, qui maior est, & excel-*
 „*lentior, quam minor, & inferior, cum vna & eadem sit ratio pa-*
 „*storis spiritualis, quicumque ille sit, quatenus pastor, scilicet per-*
 „*sonam Christi gerere, esse mediatorem inter Deum, & homines, &*
 „*operari Deo salutem subditorum. Nihil enim aliud est, vt idem*
 „*Basilius paulo supra dixerat, pastorē esse, quam hæc tria facere,*
 „*ad quæ facienda omnes æqualiter positi constitutiq; sunt ab spiritu*
 „*S. quæ vno verbo Apostolus de spiritualibus præpositis loquens*
 „*complexus esse videtur, cum dixit, Ipsi enim peruigilant pro ani-*
 „*mabus vestris, scilicet operantes salutem vestram, & exercentes*
 „*officium mediatorum inter Deum, & homines: denique personam*
 „*Christi*

Christi veri mediatoris Dei, & hominum gerentes, qui de caelo descendit, ut haec verè in nobis perficeret, & operaretur. verū haec aequalitas, & haec vna eademq; ratio omnium pastorum spiritualium, quatenus pastores sunt, non tollit gradus pastorum, quin alius sit presbyter parochus, alius episcopus ciuitatis, alius omnium ouium, & ciuitatum princeps pastorum, & ποιμαίνων. sic enim Leo imperatori cognomento sapiens in quodam sermone suo elegantissimo beatum Petrum vocat. haec enim accidunt pastori, pascere scilicet in vna ciuitate magna, aut in pluribus, aut in cuncto orbe. Sicuti eadem est ratio & aequalitas omnium hominum, quatenus homines sunt, quamuis non sit idem ordo, aut gradus hominum. Itaque non negamus nos ad omnes pastores pertinere praecipuum de pascendis ouibus, immò vna & eadem ratio est cuiuscunq; pastoris, siue maioris, siue minoris, ut paulo ante Basilius dixit. Quare necesse est, ut vna & eadem lex de pascendis ouibus ad omnes pastores pertineat, quatenus pastores sunt: & aequè dictum sit vnicuique pastori minori, pascere oues meas, ut dictum est maiori; non inquam, hoc negamus, neq; hoc contendimus, sed illud, Christum hac lege Petro dicta, Pascere oues meas, constituisse eum ποιμαίνων, id est, principem aliorum pastorum omnium, & in eo, tanquam in capite, & principe dixisse ceteris pastoribus, tum apostolis, tum non apostolis, vnicuiq; eorum, pascere oues meas. per hanc enim vnā, & eandem legem in euangelio Ioannis scriptam, Pascere oues meas, dat dominus Iesus potestatem spiritualem ijs omnibus, qui pastores animarum sunt, sed in eo, & per eum, à quo voluit ut potestas ista spiritalis inciperet, id est, per Petrum, cui primo datus est pō. nificatus, quod si in eo dixit omnibus alijs, qui pastores facti sunt, & nunc fiunt, vnicuiq; eorum, pascere oues meas, sequitur, si Petro non dixisset, nec alijs dictum fuisset; neq; nunc diceretur. Ipse igitur est, per quem alijs dedit hanc potestatem. Non citabo Leonem magnum, qui hoc expresse dixit in Sermone 3. de die anniuersario assumptionis suae, non nisi per ipsum dedit, quicquid alijs non negatur, quia, ut tu dicere soles, pontifex loquitur in causa sua; citabo Ambrosium, qui in suo Pastoralis ait, Idcirco nos, quibus in verbis

Quo modo per hanc legem Pascere oues meas, primo dicta Petro, eum constituit Christus principem pastorum, & dat per eum ceteris pastoribus secundum diuersos eorum gradus pascendi curam & potestatem, quia in Petro, cui primo dixit pascere oues meas, dixit alijs pastoribus, vnicuiq; eorum pro portione gregis commisi, pascere oues meas.

diuinis credita est dispensatio, & qui gregem Christi alendum suscepimus, &c. & paulo post, *va iam mihi est, si claves regni caelorum, quas in beato Petro apostolo cuncti suscepimus sacerdotes, minime reseruauero. Idem paulo infra repetitum est à domino tertio, Pasce oues meas; quas oues, & quem gregem non solum tunc beatus suscepit Petrus, sed cum illo nos suscepimus omnes, pro eo, quod nunc dicit, Cum illo nos suscepimus omnes; proxime dixerat, in beato Petro cuncti suscepimus. deinde subiungit, vnde regenda scilicet sacerdotibus contradantur; & merito rectoribus suis subdidicuntur. Per hanc itaq; legem, qua iussit Dominus Petro pascere oues suas, & qua dedit ei potestatem pascendi, iubet item unicuique pastori pascere oues suas proportionem gregis cuique eorum commissa, & attributa, & dat eis potestatem spiritualem pascendi. Nec enim alia lex est in Euangelio, per quam potestas spiritualis gubernandi, & regendi animas detur, nisi haec. Quare cum dixit Petro Pasce oues meas, in eo simul dixit, vt iterum repetam, unicuique pastori, etiam minimo, cui non sint nisi centum, aut viginti oues rationales commissa, & concedita. sicut quod dominus Deus dixit per Adam, Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea, propter hoc relinquet homo patrem, & matrem, & adhaerebit uxori suae, & erunt duo in carne vna; hoc ipsum dixit per Adam, & in Adam omnibus legitimis coniugibus, quia haec sola lex Dei est, qua omnia iusta matrimonia sancita sunt. Et sicut eadem est ratio omnis matrimonij, esse scilicet duo in carnem vnam per Legem Dei; qui enim adhaeret meretrici, vnum corpus efficitur, sicut Apostolus ait, suntque duo in carne vna, sed non secundum legem Dei, sicut paulo ante explicauimus, auctore Basilio: eadem est ratio omnis pastoris spiritualis adhaerentis suo gregi, tanquam sponsae suae per legem illam Christi in Euangelio, Pasce oues meas, Petro. & sicut illa lex coniugalis à Deo sancita, ideo transiit, & pertinuit ad ceteros omnes coniuges legitimos, & ipsa per Adam, & in Adam lata est illis, quia Adae primo tanquam radici, & origini generis humani data est: sic quia Petro primo data est haec lex, Pasce oues meas, factum est, vt in eo data sit omnibus alijs*

Quod non sit alia lex in euangelio per quam potestas spiritualis gubernandi animas detur, nisi haec, Pasce oues meas. Comparatio legis de ouibus pascendis, quae dicta est omnibus pastoribus in Petro, cum lege coniugali dicta omnibus coniugibus in Adam.

alijs pastoribus, & per eum ad reliquos omnes pastores transeat, & pertineat, quæ non transiret, neq; pertineret, nisi Petro primo data fuisset. Videamus utrum hoc ipsum dicat testis tuus & noster Augustinus, quem tu citasti. Loquens enim de parabola boni Pastoris, non ideo, inquit, modo tacentur pastores, & dicitur pastor, quia non inuenit dominus, cui commendaret oves suas, tunc autem ideo commendauit, quia Petrum inuenit. Immo verò & in ipso Petro vnitatem commendauit, multi erant Apostoli, & vni dicitur, *Pasce oves meas*. Si hoc dixit dominus vni Petro, scilicet *Pasce oves meas*, ut vnitatem commendaret, igitur quod in Petro voluit dictum quoq; esse alijs apostolis, ut pascerent oves Christi, sic eos voluit pascere, ut à Petro non dissentirent; & ab eo tanquam ab origine vnitatis penderent. alioqui dicendo vni Petro, *Pasce oves meas*, non commendasset vnitatem. Refelle tu hanc rationem, si probabiliter potes; quod certum est non posse. Verum hoc, scilicet omnes apostolos pastores fuisse, & quidem alijs pastoribus excellentiores, ac proinde nihil eximium in Petrum fuisse collatum in munere pasceendi, confirmare te dicis subiungens, Quod ita esse confirmant superiora Christi verba apud Ioannē 20. sicut misit me pater, & ego mitto vos. & apud Matthæum c. 18. profecti docete omnes gentes. quibus exponitur verbum pasceendi hic vsurpatum. In eo adhuc laboras, in quo non opus est. Quis enim vnquam ex nostris negauit vobis, non fuisse pastores omnes apostolos, & omnibus mandatum esse, ut vntes docerent omnes gentes, baptizantes eos &c. Illud potius probare debebas, quod hæcenus dicis tantum, & non probas, sic fuisse omnes Apostolos pastores, ut non esset vnus Petrus omnibus prepositus, in quo, & per quem omnes apostoli à Christo potestatem pasceendi & mandatum docendi omnes gentes acceperint, quod nos dicimus, & probamus. Ad locum ergo Ioannis, quem contra te citasti, verbis docti Tertulliani respondemus: sic enim contra hæreticos disputans, & nos ad disputandū contra te, & tui similes regulis, & per scriptiōibus instruēs, in libro de p̄script. Hæc ait, Hinc igitur dirigimus præscriptiōnē; si dominus Iesus Christus apostolos misit

Quare lex de pasceendis ouibus per Petrum transeat, & pertineat ad alios pastores ad similitudinem legis conu-
galis diuina.

Quomodo Augustinus testis ab Antonio citatus testetur nisi vni Petro dictum esset pasce oves meas, non fuisse futuram vnitatem in Ecclesia & pastoribus eius, ex quo fit, ut omnes pastores ab eo tanquam ab origine vnitatis pendere voluerit.

Quomodo locus Ioannis, sicut misit me pater, quæ Antonio ad probandum non fuisse Petrum prepositum alijs Apostolia

pastoribus
citavit, ipsū
redarguat
secundum
prescriptio-
nem Tertul-
liani, qui
hūc locum
Ioannis at-
tingit.

misit ad prædicandum, alios non esse recipiendos prædicatores,
quam quos Christus instituit; quia nec alius patrem novit, nisi fi-
lius, & cui filius revelavit; & nec alijs videtur revelasse filius,
quam apostolis, quos misit ad prædicandum, utiq; quod illis revela-
vit. Quid autem prædicaverint, id est, quid Christus illis revela-
verit, & hic præscribam, non aliter probari debere, nisi per easdem
Ecclesias, quas ipsi apostoli condiderunt, ipsi eis prædicando, tam
viva, quod aunt voce, quam per epistolas postea. Si hæc ita sunt,
constat proinde, omnem doctrinam, quæ cum illis Ecclesijs aposto-
licis matricibus, & originalibus fidei conspiret, veritati deputan-
dam. Hactenus Tertull. Percurre igitur omnes cuncti orbis Ec-
clesias, & inquire, an Petrum principem apostolorum fuisse tene-
ant? & sic traditū acceperint? hoc. n. apostolos prædicasse, & docu-
isse, fuisse scilicet Petrum cæteris apostolis præpositum, secundum
prescriptionem Tertulliani non aliter probari debet, nisi per easdem
Ecclesias, in quib' ipsi apostoli præsentibus docuerunt; aut ad eas scri-
pserunt: si proxima est Achaia, inquit Tertull. habes Corinthi, si
non longe es à Macedonia, habes Philippos; si potes in Asiam
tendere, habes Ephesum; si autem Italiae adiaces, habes Romanam,
unde nobis quoq; auctoritas præsto est statuta. Si igitur Antoni
scire vis, quid ista Ecclesia apostolica de Petro à sanctis apostolis
acceperint, utrum fuisse Petrum principem apostolorum an non,
interroga Ecclesiam Orientis, quæ in Synodo Florentiæ ante annos
120. habita convenit, in qua fuerunt prope 20. Archiepiscopi,
sive Metropolitanis eiusdem sententiæ, qui plurimos Episcopos
eiusdem sententiæ in provincijs suis habebant, quos nunc vocant
suffraganeos; hi omnes cum Patriarcha Alexandrino, cum Anti-
ocheno, Hierosoly. & Constant. & reliquis, qui subscripserunt,
quod ab Ecclesijs Apostolicis audierant, & dedicerant; & Ecclesia,
ut ait Tertull. quod ab apostolis, & apostoli quod à Christo; &

Decretum
Synodi Flo-
rentinæ ex
Græcis, &
Lætanis de
primatu epi-
scopi Roma-
ni successo-
ris Petri.

Christus quod à Deo accepit, hoc tradiderunt & obsignarunt, scilicet
Petrum esse Apostolorum caput. Sic enim ait decretum: ἐν διοική-
σει τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας καὶ τῆς ἑσχατῆς ἀρχιερατικῆς ἐκκλησίας
οἰκουμενικῆς τοῦ πρώτου κατέχει, αὐτὸν τε τῆς ἑσχατῆς ἀρχιερατικῆς διδασκα-
λίας ἕνεκα τῆς μακαρίας πίστεως τῆς κορυφαίας τῆς ἀποστόλων, καὶ αὐτὸς τῆς χρι-
στῆς ἐκκλησίας

ἡ ἐπὶ τῆς τοποτηρητικῆς καὶ πρῶτης διδασκαλίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδίδεται.
 græce recitari, quia ipse Græcis delectaris. Coryphæum apostolo-
 rum vocat Synodus Orientis, quod verbum, ἀπὸ τῆς κορυφῆς dicitur,
 quod summū capitis designat. Idem testatur Ecclesia Romana, in
 qua Petrus & Paulus docuerunt, & prædicarunt; & item testan-
 tur reliquæ omnes Ecclesie Occidentis, quæ a communione doctrinæ
 Ecclesie apostolicæ Romanæ, & ipsæ Romanæ Ecclesie sunt, & a-
 postolicæ. Sed quia vos Ecclesiam quoque vestram apostolicā esse di-
 citis, & ad eam Ecclesias apostolicas falso reuocatis, audi, quid,
 quod ad hanc rem pertinet, idem Tertullianus perscribit. Etenim si
 quæ, inquit, audēt se interserere etati apostolicæ, ut idē videantur
 ab apostolis traditæ, edant, (inquit) origines Ecclesiarum suarum,
 euoluant ordinem episcoporum suorum, ita per successiones ab ini-
 tio decurrente, ut primus ille episcopus aliquem ex apostolis, vel
 ex apostolicis viris, qui tamen cum apostolis perseverauerit, habue-
 rit auctorem, & antecessorem. Hoc enim modo Ecclesie apostolicæ
 census suos deferunt; sicut Smyrnearum Ecclesia Polycarpum à
 Ioanne collocatum refert: Romanorum Clementem à Petro ordi-
 natū, & proinde vtiq; & ceteræ exhibent, quos ab apostolis in epi-
 scopatum cōstitutos apostolici seminis traduces habeant. Hæc Ter-
 tullianus: quæ Ecclesias vestras conuincunt adulterinas esse, & sup-
 positas, quæ Petrum negant apostolis præpositum fuisse, ut Episco-
 pum Romanum successorem eius esse negent. edant enim originem
 suam ita per successiones ab initio decurrente, ut prius ille episcopus
 aliquem ex apostolis vel ex apostolicis viris, qui tamen cum aposto-
 lis perseverauerit, habuerit auctorem, & antecessorem. Vos enim
 alium auctorem Ecclesie, quam nunc habetis, proferre non pote-
 stis, quam Martinum Lutherum; ille fuit primus, ostendite quem
 ille ex apostolis aut apostolicis habuerit auctorem, ut Ecclesiam si-
 ne origine unitatis vobis edificaret; id est sine Petro, in quo erant
 apostoli tanquam in capite Ecclesie & origine unitatis eius. quod si
 confingant, inquit idem Tertull. aliquid tale hæretici, quid enim,
 illis post blasphemiam illicitum est? sed et si confinxerint, nihil
 promouebunt. ipsa enim doctrina eorum cum apostolica comparata

Quomodo
 secundum
 præscriptio-
 nem Tertul-
 liani demō-
 stratur Ec-
 clesias Pro-
 testantium
 adulterinas
 & supposi-
 tas esse.

Ecclesie Pro-
 testantium
 primus au-
 ctor & diffi-
 cator Mar-
 tinus Luthe-
 rus.

ex diuersitate, & contrarietate sua pronuntiabit, nec apostoli alius auctoris esse, nec apostolici. Quia sicut apostoli non diuersa inter se docuissent, ita & apostolici non contraria apostolis edidissent, nisi illi, qui ab Apostolis desciuerunt, & aliter predicauerunt &c. haec Tertullianus. huiusmodi fuit Martinus Lutherus, qui quia ab apostolis, & eorum Apostolica doctrina & cathedra discessit, aliter quam apostoli predicauit, quod ut maiore licentia faceret, Pe-

Quare Martinus Lutherus Petrum negauit primum in apostolos, & Ecclesiam habuisse.

trum negauit primum in apostolis, & vniuersa Ecclesia habuisse. subiungit deinde idem Tertull. qui Protestantes ducit victos, & de eis triumphum agit, Ad hanc itaq; formam prouocabuntur ab illis Ecclesijs, quae licet nullum ex apostolis, aut apostolicis auctorem suum proferant, ut multo posteriores, quae denique, quotidie instituntur, tamen in eadem fide conspirantes, non minus apostolica de-

Quomodo Tertullianus victos ducit Protestantes, & de eis triumphum agat.

putantur pro consanguinitate doctrinae. Ita oes haereses ad vtramq; formam prouocatae, probent se nostris Ecclesijs quaquaputant apostolicas, sed adeo neque sunt, neque possunt probare, quod non sunt, nec recipiuntur in pacem & in communicationem ab ecclesijs quoquomodo apostolicis, scilicet ob diuersitatem sacramenti nullo modo apostolicae. haec Tert. Quod maius & manifestius argumentum, & grauius testimonium esse potest Antoni, non esse Ecclesias vestras apostolicas, quam quod ab omnibus Ecclesijs apostolicis, quae aliquo apostolorum, vel apostolicum habuerunt auctorem, siue a multo posterioribus Ecclesijs, siue ab ijs, quae quotidie instituuntur, quae oes in apostolica doctrina conspirant, & sunt, sicut ait Tert. pro consanguinitate doctrinae, oes apostolicae, ab omnibus inquam istis Ecclesijs apostolicis Ecclesiae vestrae anathematizantur, tanquam nullo modo apostolicae quae ab apostolis, & eorum principe Petro desciuerunt, ne in vno, & vno essent. Quae noluerunt contra sententiam domini, ut esset in terra vnus grex, & vnus pastor. aliter. n. vnitas esse non poterat, vnde

Quod sit maximum omnium argumentum Ecclesias Protestantium non esse apostolicas, sed falsas, id est, falsi nominis.

beatissimus Cyprianus, cuius tu testimonio libenter vteris, cum ad tuam causam videris tibi detorquere posse, postquam dixit in libro de vnitatem Ecclesiae loquens de Petro origine vnitatis, tamen ut vnitatem manifestaret, vnitatis eiusdem originem ab vno incipientem auctoritate sua disposuit, paulo post de eadem vnitatem, & origine,

eius

eius loquens, monet, inquit, ipse in Euangelio suo, & docet, erit vnus grex, & vnus pastor. deinde subiungit, & esse posse vno in loco aliquis existimat, aut multos pastores? aut plures greges? sunt quidem in Ecclesia Catholica per cunctum orbem diffusa multi pastores, & multi greges, sed non in vno loco, & vno grege, hoc enim fieri non potest, sed in multis locis, & multis gregibus. est enim, vt idem Cyprianus ad Cornelium scripsit, singulis pastoribus portio gregis ascripta, quam regat vnusquisque & gubernet, rationem sui actus domino redditurus: vnusquisque autem horum pastorum, quos hic dicit Cyprianus, episcopus est, & portio gregis ei ascripta episcopatus & Ecclesia eius est: sed rursus, quia episcopatus totus vnus est, constans ex omnibus episcopatibus, tanquam partibus, quia Ecclesia Catholica vna est ex omnibus Ecclesijs, quae sunt partes eius, conflatata, & coagmentata, idcirco necesse fuit, vt totius episcopatus, qui est vnus episcopatus diffusus per cunctum orbem, vt ait idem Cyprianus in alio loco, & est vnus grex, & vna Ecclesia, necesse inquam fuit, vt vnus episcopus, vnusque pastor, & rector esset. Hoc est esse in vno loco vnum pastorem, & vnum gregem, & non posse esse in vno loco totius scilicet episcopatus, ac totius gregis, & Ecclesiae multos pastores siue multos episcopos, & multos greges, sed vnum tantum, vt vnitas esse, & seruari possit. Citas deinde Augustinum, & iterum Cyprianum ad probandum alios esse pastores cum Petro, quod extra causam est, nemo enim hoc negat. Immo princeps pastorum Petrus esse non posset, nisi alij pastores essent: quorum enim pastorum primus esset, si filius esset? aut quomodo fuisset origo vnitatis apostolorum, & omnis Ecclesiae, nisi vnus grex, cui praererat Petrus, vnanimi consensione ab apostolis omnibus, tunc cum apostoli viuebant, non vno in loco, sed in diuersis pasceretur. Sed videamus quae sequuntur.

Locus Ioannis, erit vnus grex & vnus pastor à Cypriano expressus de vno grege Ecclesiae catholicae, & vno eius pastore Petri successore.

Quid sit auctore, & interprete Cypriano esse in vno loco vnum pastorem, & vnum gregem & non posse esse in vno loco multos greges, & multos pastores. Quod Petrus non potuisset princeps esse pastorum, nisi alij pastores fuissent.